

Strófák

1

Halomba hordott gyermekcsontokat
Kirakja még a dérmart bokrokat
November tán a nyarat exhumálja
Hogy megmutassa tömegsír az ára

Néhány meleg boldog napunknak is
Most végre látjuk édes volt s hamis
Mint benzintankban csempészett szeszek
Vad kotyvaléka megrészegetett

Bár dögszagú volt s aztán hajnalonta
Fény-hányadékát szerteáporozta
Kirákáztuk mi is az olcsó mánort
S megundorodtunk életünk nyarától

De mégis ez volt életünk nyara
Most már csak cefre- és avarszaga
Maradt az őszre s gyermekcsont-fehérek
A bokrok és tömegsírját a télnek

Már ássa ássa a robotra rendelt
S tarkólövéstől rettegő december
Légy te is inkább kit gödörbe lőnek
Ne rabtartó de rabja az időnek;

2

Így van reményed üthet még az óra
Eljő a kormányzó és Leonóra
Kilép a részeg foglárók közül

[← Előző](#)
[oldal](#) [Következő](#)
[oldal](#) [→](#)